

prof. WIKTOR ZIN

Zaliczany jest do artystów wszechstronnych - wybitny grafik i malarz, architekt, konserwator zabytków, popularyzator wiedzy o historii sztuki polskiej, akwarelista, rysownik, autor szkiców, znany kilku pokoleniom Polaków jako twórca niezwykle popularnego programu telewizyjnego „Piórkiem i węglem”.

Foto Jan Zych

Urodził się w 1925 r. w Hrubieszowie, zmarł w 2007 r. w Rzeszowie. Ukończył Wydział Architektury w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, gdzie podczas studiów pracował jako asystent, a następnie adiunkt. Od 1954 r. pracował w Politechnice Krakowskiej, był kierownikiem, a później dyrektorem Instytutu Historii Architektury i Konserwacji Zabytków. W 1952 r. obronił doktorat, zaś siedem lat później habilitację. W 1967 r. Wiktor Zin otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego Politechniki Krakowskiej, a w 1979 r. profesora zwyczajnego. W latach 1962-1967 pełnił urząd dziekana tamtejszego Wydziału Architektury. W 1998 r. otrzymał tytuł doktora honoris causa Politechniki Krakowskiej, w kolejnej dekadzie wykładał również na Uniwersytecie w Zagrzebiu, w latach 90. pełnił funkcję prorektora Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie. Po przejściu na emeryturę pracował w Akademii Górniczo-Hutniczej oraz w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Krakowie.

Pełnił funkcję głównego architekta miasta Krakowa, przewodniczącego Krakowskiej Komisji Konserwatorskiej, prezesa i wiceprezesa Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa, a także generalnego konserwatora zabytków w randze Wiceministra Kultury i Sztuki. Zajmował się m.in. działalnością na rzecz miasta Krakowa oraz architektury i zabytków całego kraju. Był autorem wielu projektów architektonicznych i konserwatorskich m.in. odtworzenia piwnic w wieży ratuszowej w Krakowie, nawierzchni Rynku Głównego w Krakowie, konserwacji Arsenалу i Bloku Kamienic Ormiańskich w Zamościu, rekonstrukcji miast Opatowa i Chełma, przebudowy architektonicznej organów w Kaplicy Cudownego Obrazu na Jasnej Górze, rewaloryzacji gmachu Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie, projektu witraży w Bazylice św. Wincentego à Paulo w Bydgoszczy oraz projektów poza granicami kraju m.in. kaplicy św. Maksymiliana Kolbe w Sterling Heights w USA czy ołtarza głównego w Archikatedrze Imienia NMP w Mińsku.

Stworzył też scenografie operowe i teatralne m.in. do „Straszego dworu” (w Operach Wrocławskiej i Bałtyckiej), „Hrabiny” (w Operze Bałtyckiej), „Otella” (w Teatrze Wielkim w Łodzi), „Dam i Huzarów” (w Teatrze Wielkim w Warszawie). Napisał kilka książek m.in. „Piękno nie dostrzegane” (1970), „Piękno potężne” (1972), „Piękno utracone” (1974), „Opowieści o polskich kapliczkach. Piórkiem i węglem” (2004).

Agnieszka Termińska

Prof. Wiktor Zin wykonał ponad 10 tysięcy rysunków. Przez swoją działalność artystyczną pragnął uwrażliwić słuchaczy i widzów na piękno, a przy okazji popularyzować kulturę i architekturę.

„Chciałem pokazać ludziom, co jest ładne. Takie były moje założenia. Przy pomocy telewizji chciałem wykształcić pokolenie ludzi wrażliwych na sztukę i architekturę” - mówił po latach profesor Zin w rozmowie z dziennikarzem Polskiego Radia o swoich programach „Piórkiem i węglem”.

Pojawiały się one na małym ekranie od 1963 roku przez 30 lat.

Galeria Sztuki Współczesnej Elekrownia
Muzeum Saturn

Czeladź ul. Dehnelów 45
www.galeria-elekrownia.czeladz.pl
tel. 32 263 00 88

www.galeria-elekrownia.czeladz.pl
www.facebook.com/elekrownia/
www.instagram.com/galeria_elekrownia/

PROFESOR WIKTOR ZIN RYSUNKI Z WYKŁADÓW

2025